

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia 2010 r.

w sprawie sposobu pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) ²⁾

Na podstawie art. 19 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Próbkę sprężonego gazu ziemnego (CNG), zwane dalej „próbkami”, pobiera się z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa, zwanego dalej „odmierzaczem”.

2. Próbkę do oznaczania zawartości siarkowodoru, siarki całkowitej, propanu, butanu, tlenu oraz do kontroli intensywności zapachu należy pobierać z odmierzacza w sposób pośredni do pojemnika na próbkę.

3. Próbkę do oznaczania zawartości rtęci i wody należy pobierać z odmierzacza w sposób bezpośredni lub zbliżony do bezpośredniego określony odpowiednio w normie PN-EN ISO 6978 lub PN-EN ISO 11541.

4. Próbkę do oznaczania zawartości pyłu należy pobierać z odmierzacza w sposób bezpośredni.

5. Nie zaleca się pobierania próbek kontrolnych w przypadku rtęci, wody i pyłu.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... 2010 r., pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

§ 2.1. Pojemniki na próbki powinny być wykonane ze stali nierdzewnej.

2. W przypadku pobierania próbek do oznaczania zawartości wody, siarkowodoru, siarki całkowitej i rtęci, pojemniki przeznaczone na próbki powinny posiadać wykładzinę minimalizującą sorpcję badanych próbek.

§ 3. Procedurę pobierania próbek, warunki bezpieczeństwa w miejscu ich pobierania, rodzaj aparatury oraz odczynników stosowanych do pobierania próbek, a także rodzaj i wielkość pojemników na próbki, określa norma Instytutu Nafty i Gazu NZ/INiG-01/2010: Gaz ziemny – Pobieranie próbek sprężonego gazu ziemnego do napędu pojazdów samochodowych (CNG).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 19 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976), zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki określi sposób pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach. Przedmiotowy projekt określa sposób pobierania próbek w zależności od rodzaju badanego parametru, rodzaje pojemników, zasady pobierania próbek, odczynniki oraz rodzaj i przygotowanie aparatury, dobór rodzaju i wielkości pojemników oraz zasady bezpieczeństwa podczas poboru próbek.

Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek jest oparty na postanowieniach Normy Zakładowej NZ/INiG-01/2010: *Gaz ziemny – Pobieranie próbek sprężonego gazu ziemnego do napędu pojazdów samochodowych (CNG)*¹⁾, opracowanej przez Instytut Nafty i Gazu (INiG) w Krakowie.

Norma przewiduje, że pobieranie próbek będzie służyło badaniom jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG), przy użyciu metod wymienionych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 19 maja 2009 r. w *sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)* (Dz. U. Nr 84, poz. 706). Przyjęto w normie, że czas pobierania próbek z odmierzacza powinien być zminimalizowany, tak, by nie blokować przez zbyt długi czas dostępu do dystrybutora tankującym pojazdom. Wynika to z faktu, że w przypadku pobierania wszystkich próbek (w sposób pośredni i bezpośredni) łączny czas wyłączenia odmierzacza z normalnej pracy wyniosłby około 3 – 4 godzin.

Przyjęto, że pobieranie próbek w celu oznaczenia zawartości siarkowodoru, siarki całkowitej, propanu, butanu, tlenu oraz do kontroli intensywności zapachu powinno odbywać się w sposób pośredni do pojemnika na próbkę. Natomiast próbki do oznaczania zawartości rtęci i wody mogą być pobierane w sposób bezpośredni lub zbliżony do bezpośredniego, tzn. do pojemnika na próbkę, połączonego z aparaturą do badań. Oznacza to, że badanie wykonywane będzie w miejscu poboru próbki. Próbki do oznaczania pyłu należy pobierać w sposób bezpośredni. Przyjęcie powyższego sposobu pobierania próbek wynika z wymagań norm, określających metody badania poszczególnych parametrów i spowodowane jest koniecznością ograniczenia czasu przechowywania próbki w pojemniku, powodującego w przypadku niektórych parametrów, ich zmianę. W przypadku rtęci, wody i pyłu zawarto zapisy, niezalecające pobieranie próbek kontrolnych, ze względu na fakt, że ich długotrwałe przechowywanie może spowodować istotne zmiany w zawartości tych składników.

Określenie sposobu pobierania próbek jest niezbędne dla właściwego funkcjonowania systemu kontrolowania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG).

Projekt rozporządzenia, z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

¹⁾ Norma jest dostępna w Instytucie Nafty i Gazu w Krakowie.

Zakres określony w projektowanym rozporządzeniu nie jest objęty przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia oraz wskazanie podmiotów objętych regulacją

Celem rozporządzenia jest określenie sposobu pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG), w celu umożliwienia dokonywania kontroli jakości tego paliwa, w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych* (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976). Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek jest zgodny z warunkami określonymi Normie Zakładowej ZN/INiG-01/2010: *Gaz ziemny – Pobieranie próbek sprężonego gazu ziemnego do napędu pojazdów samochodowych (CNG)*, opracowanej przez Instytut Nafty i Gazu w Krakowie.

Przepisy przedmiotowego projektu oddziałują na podmiot dokonujący kontroli, tzn. Inspekcję Handlową, poprzez konieczność dostosowania procedury poboru próbek do obowiązujących wymagań.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia poddany zostanie procedurze konsultacji z następującymi instytucjami, organizacjami i przedsiębiorstwami zajmującymi się problematyką jakości paliw:

- 1) Instytutem Nafty i Gazu;
- 2) Instytutem Paliw i Energii Odnawialnej;
- 3) Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych;
- 4) Instytutem Technologii Nafty;
- 5) Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Rafineryjnego;
- 6) Koalicją na Rzecz Autogazu;
- 7) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 8) Krajową Izbą Komunikacji Miejskiej;
- 9) Polską Izbą Paliw Płynnych;
- 10) Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 11) Polską Izbą Motoryzacji;
- 12) Polskim Związkiem Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 13) Polską Izbą Gazu Płynnego
- 14) Polską Organizacją Gazu Płynnego;
- 15) Polskim Górnictwem Naftowym i Gazownictwem S.A.;
- 16) Radą Krajową Federacji Konsumentów;
- 17) PKN Orlen S.A.;
- 18) Grupą Lotos S.A.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Kontrolowanie jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) ma wpływ na budżet państwa wynikający z konieczności pokrycia kosztów związanych z prowadzeniem kontroli, w tym pobierania próbek.

Pobór próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) będzie możliwy jedynie przy wykorzystaniu sprzętu i kadr specjalistycznych laboratoriów badawczych.

Koniecznym będzie zawarcie umowy przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z akredytowanym laboratorium. W pierwszym okresie kontroli planowane jest pobieranie próbek z każdej z 45 stacji oferujących sprężony gaz ziemny CNG wymienionej w wykazie UOKiK co najmniej raz w roku. Szacunkowy koszt poboru i badania 45 próbek CNG wyniosłby ok. 202 500 zł, zakładając, że koszt poboru jednej próbki wynosi ok. 2 500 zł, a koszt badania ok. 2 000 zł. Obecnie jedynym specjalistycznym laboratorium, które mogłoby wykonywać usługę poboru CNG jest Instytut Nafty i Gazu w Krakowie. W związku z powyższym koszt kontroli 45 próbek CNG należy podwyższyć o koszt dojazdów i noclegów pracowników INiG oszacowany na ok. 135 000 zł., zakładając, że koszt delegacji zespołu dwuosobowego do pobrania jednej próbki wyniesie ok. 3 000 zł. W sumie koszt kontroli 45 próbek CNG oszacowano na ok. 337 500 zł.

Powyższe koszty zostały dostosowane do obecnej sytuacji, w której kontrola CNG dopiero się rozpocznie i z tego względu ilość pobieranych próbek będzie niewielka. Jednakże z chwilą powstawania większej ilości miejsc dystrybucji tego gatunku paliwa, ilość kontroli i pobieranych próbek będzie się systematycznie zwiększała, tak aby w ciągu roku zostało skontrolowanych co najmniej od 15% - 20% przedsiębiorców oferujących ten gatunek paliwa. Wnioskować więc należy, że koszty kontroli sprężonego gazu ziemnego w przyszłości mogą wzrastać.

Regulacja nie wpłynie na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie spowoduje skutków związanych z konkurencyjnością gospodarki i nie wywrze wpływu na przedsiębiorczość oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Regulacja w bezpośredni sposób nie wpłynie na stan środowiska.